

ti, v Selnici ob Dravi, v Marenbergu, Vuzenici ob Dravi in v Dravogradu.

Prebivalstvo, kateremu so tečaji in razstave namenjeni, naj se v obilnem številu posluži lepe prilike, da si pridobi znanja za ohranitev zdravja in varstva pred boleznimi, tem bolj, ker je vse, kar se nudi ob tej priliki, popolnoma brezplačno. Zlasti matere in dekleta naj ne zasmude ponuka in predavanja. Čim večje bo število obiskovalcev, tem večji bo tudi trajni uspeh akcije.

Naši rajni

Smartno pri Slovenjgradcu. Štiri nove gomile v štirinajstih dneh na naši božji njivi — tri izmed njih pokrite z belim cvetjem! Ni se še posušila zemlja na svežem grobu Čas Josipine, soproge veleposestnika iz Dobrove, že je moral grobar vnovič zasaditi lopato za zadnji dom Roze Kac, p. d. Kušter, posestnice v Smartnem. Le-ta je bila vzorna članica Marijine družbe in je bila položena v grob, okrog 65 let stara, še vedno kot deklica. Na zadnji poti so jo spremljale tovarišice in mnogi drugi. Pokojnica je bila zelo blagega značaja in vsak je našel v njeni hiši pomoč. — Tragično je preminul po mučni bolezni vrl mladenič Brezovnik Simon, trgoveški sodruidnik iz Smartna. Umrl je na posledicah prometne nesreče blizu Guštanja, ki se je pripetila v jeseni preteklega leta. Z užaloščeno rodbino, katere člani so tako tesno povezani med seboj v iskreni ljubezni, živo sočustvuje vse naše prebivalstvo. Pokojnika se vsi poznali kot veselega in dobrega fanta, ki je delal prav rad v društvih in se posebno zanimal za igre. Zato je imel pogreb, ki je pričel najbolj jasno, kako priljubljen je bil. Na njegovem grobu so se nagradili krasni veneci iz belega majskega cvetja. Njega so pokopali

Bodoče matere morajo paziti, da se izognejo vsaki lenivi prebavi, posebno zaprtju, z uporabo naravnih »Franz-Josefovih« grenke vode. »Franz-Josefova« voda se lahko zavziva in učinkuje že po kratkem času brez neprijetnih pojavov.

Reg. po min. soc. pol. in n. zdr. 5-br. 15.485, 25. V. 35.

v nedeljo, v torek, 16. maja, pa je jok zvonov oznanjal, da imamo zopet mrliča, 20 letno Cilko Aber, p. d. Skrubljevo iz Smartna. Zopet je Bog presadil cvetko iz vrta Marijinega v svoje nebeške livade. Pobrala jo je zavrtna jetlika. Umrla je s smehljajem na ustih. Hodili so jo trumoma kropiti in njen pogreb je bil nadvse ganljiv. Zgrnila se je k njenemu grobu vsa šmarška mladina. Pogreb je bil na četrtki, na dan Vnebohoda našega Gospoda. Prednica Marijine družbe je v lepih poslovnih besedah izrekla zahvalo v njenem imenu vsem, ki so jo tolažili v njeni bolezni. Dekleta pa so zapela ono prelepo: »Spomladi vse se veseli...« — Počivajte v miru, ki ste nas zapustili! — Žalujemo ostalim naše sožalje!

Sv. Barbara pri Mariboru. Sredi cvetoče pomladi se je poslovil od zemeljskega življenja vzoren mož Avguštin Štuber. Bil je dober družinski oče, skrben gospodar in radi tihga in mirnega značaja pri vseh splošno priljubljen. Njegovo geslo je bilo: molli in delaj. Na zadnji poti ga je spremljala ogromna množica ljudi. Zapustil je žalujočo ženo in otroke, katerim izrekamo sožalje — rajni pa naj počiva v miru!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Žalost je napolnila srca, ko so v nedeljo, 23. aprila, zapeli zvonovi zadnji pozdrav blagi materi in dobri ženi Mariji Kranberger. Rajna je zapustila moža ter dva nepreskrbljena otročička. Po pretoku desetih dni pa je neizprosna smrt ugrabila v isti hiši njeno mater Terezijo Škofič. Bila je skromna in delavna skozi vse življenje. Bog jima daj večni mir in pokoj — žalujemo domačim pa naše sožalje!

Razkrižje pri Ljutomeru. Zadnji teden smo spremljali k zadnjemu počitku znanega nam prijatelja Franca Smolkoviča iz vasi Veščica, katerega je v njegovih srednjih letih življenja poklical Vsemogočni k sebi. Na poti Ljutomer—Sv. Jurij ga je med vožnjo s kolesom začela kap, kjer so ga našli zjutraj mrtvega. Bog mu bodi usmiljen sodnik! — Žalujemo naše sožalje!

Orehova vas-Slivnica pri Mariboru. V sredo, 10. maja, smo položili k večnemu počitku uglednega in obče priljubljenega, vzornega gospodarja

Spominki na sv. birmo!

Sv. birma je zakrament, zato je prav, ako daste mladini kot spominek na sv. birmo predvsem molitvenik in rožni venec!

Na zalogi imamo sledeče molitvenike:

- »Angelček«
- »Sveta pomlad«
- »Življenje mojega življenja«
- »Pri Jezusu«
- »Ključek nebeški«

Posebno pa Vam priporočamo najlepši slovenski molitvenik z mnogimi barvanimi slikami »Bogu hvala«. Ta molitvenik bo za vse življenje najboljši spremljevalec Vaših otrok! Preden kupite kak drug molitvenik, si oglejte tega!

Rožne vence imamo na zalogi vseh vrst in vseh barv: steklene, koščene, lesene, biserne, v škatlicah, v usnjati torbici.

Venci za birmanke, voščeni in svileni!

Botrice, botri! Na dan sv. birmo nimate časa kupovati, zato kupite te spominke že prej v prodajalnah

TISKARNE SV. CIRILA,
MARIBOR — PTUJ

Janeza Zigart. Pokojnik, ki je dosegel lepo starost 73 let, je bil zaradi svoje prijaznosti in postrežljivosti zelo priljubljen in spoštovan. Vsa komur je rad pomagal, posebno pri nesrečah pri živini ga bodo mnogi zelo pogrešali, saj je s svojimi bogatimi izkušnjami bil vedno rad na razpolago. Kot zaveden Slovenec in dober katolik je v boju za naša načela bil vedno odločno in neustrašeno ob strani naših prvoboriteljev pok. Pišeka, Lobnika in Hirtija. Bil je soustanovitelj in dolgoletni član načelstva naše posojilnice, eden prvih načelnikov našega takrat daleč okoli

roma odškodnini v znesku 600.000 frankov, na katero je bila občina po nekem požaru gozdov v okolici mesta obsojena leta 1922. Nobeden izmed meščanov pa ne mara te odškodnine priznati, zato nihče ne mara iti v mestni svet. Brez velikih davščin te globe ne bi bilo mogoče plačati, nihče pa si ne more nakopati odgovornosti za nove davke. Tako je mesto še danes brez župana in brez mestnega zastopstva, komisar, ki mesto upravlja, pa nima pravice razpisati novih davkov.

Nepremišljeno

»Tako dolgo se ne boš izelil, dokler mi ne plačate zastale najemnine!«

»O, to me veseli! Za zdavnaj si želim stalno stanovanje.«

»Gospodična!« je čez nekaj časa zaslišala iz druge sobe.

Vstala je in hitela k vratom.

»Prosim!«

»Naj prideta tisti ženski!«

»Saj sta že odšli!« je odvrnila gospodična, začudena nad tem, da odvetnik prej ni opazil, da je sama v pisarni.

»Zakaj pa ste ji pustili?«

»Ko sta slišali, da ste vi zagovornik Nine Matiskas, sta rekli, da nimata tu nobenega opravka.«

»Kako to? Kdo sta bili?«

»Ena je bila mati Štefana Kmicic, ki ga je Nina obdolžila tistega umora.«

»Ka-aj?« je zavpil odvetnik. »Fantova mati je bila tu! In vi ste bili tako nespametni, da ste jo pustili proč?«

»Zakaj pa ne? To je vendar jasno, da ne morete zagovarjati obenem Nine in fanta!«

»Gos neumna!« je še bolj zavpil Skanlon. »Ali vam ni prišlo na misel, da bi iz starke morda izvlekel kako besedo, ki bi jo mogel porabiti v prilog svoje varovanke?«

Tipkarica je začudeno strmela vanj.

»Kaj zijate?«

V dekletu je zavrelo. Že prej je težko krotila ogorčenje, sedaj ga več ni mogla.

»Gospod Skanlon, vi ste satan!« je dejala s tresočim glasom.

»Res?« je vprašal odvetnik na pol začudeno, na pol šaljivo.

»Res! In prepričana sem, da boste v pekel prišli... Ko sem prišla k vam, sem mislila, da so odvetniki fini ljudje, ki jim je samo na tem, da branijo resnico in pravico. Kako bi mogla vedeti, da je to tako umazan poklic. Gre samo za ime in zaslužek. Prepričana sem bila, da bom pričala tega, kako boste zagovarjali nedolžne in nastopali zoper morilce. Toda, kaj vidim? Odkar sem pri vas, ste sedaj dobili prvi slučaj umora, pri katerem je brezvestna punčara mesarsko umorila človeka, ki jo je ljubil in bi zaslužila vislice. Vse mesto ve, kaka je, a vi jo hočete rešiti in uničiti fanta, ki najbrž ni nič kriv. Pa to še ni dovolj. Celó od fantove matere bi radi izvlekli besede v prilog morilke. A ker je bila mati tako pametna, da je uvidela, da pri vas ne bo nič dosegla in je odšla, sem jaz neumna gos, ker je nisem pridržala. Hvala lepa za poklon! Gospod Skanlon, že prej me je dušil zrak vaše pisarne. Sedaj sem je sita. Dalje ne bom ostala.«

Tako hitro je govorila, da odvetnik ne bi prišel do besede, četudi bi jo hotel prekiniti. Spočetka se je smehljajal, a čez čas je smeh izginil z njegovih ustnic. Dekletove besede so bile preostre. A dasi je bil jezen, je sklenil, da bo na videz ostal miren. Ko je tipkarica utihnila, je nekam porogljivo vprašal:

»To je vse?«

(Dalje sledi)